

МИТАНЕ МОМЕ ДЕВОЈЧЕ

— Ми - та - не , мо - ме де - вој - че , ца - нам ,

ка - мо ти кит - ка , мо - ме , кит - ка на гла - ва ."

— „Митане, моме девојче, цанам,
Камо ти китка, моме,
Китка на глава.“

„Како што носат, Митане, цанам,
Твоите другачки, моме,
Китка на глава.“

— „Бре лудо младо, аџамија, цанам,
Јазе си имам, лудо,
Мајка макеа.“

„Она не дава, аџамија, цанам,
Китка да носам, лудо,
Китка на глава.“

— „Зошто Митане, синоќ седевте,
Цел ноќ, Митане моме,
Ламба гореше.“

„Да не ти беа, стројници, цанам,
Или ти беа, моме,
Твоите токмачи.“

— „Бре лудо младо, аџамиј, цанам,
Лели ме питаш, лудо
Право ќе кажам:“

„Мене ме, лудо, токмија, синоќ
Дека ле, лудо младо,
Јазе што некум.“

Пеед Блажо Атанасов од село Барово—Тиквешко, 1938 година.